

KRATICE V NAČRTU PRAVIL ZA NOVI SLOVENSKI PRAVOPIS 1981 IN V SLOVENSKEM PRAVOPISU 2001

Saška Štumberger
Filozofska fakulteta, Ljubljana

UDK 811.163.6'35:003.083

Načrt pravil za novi slovenski pravopis (1981) pri kraticah odpravlja razliko med govorom in pisavo. V zapisu to pomeni rabo vezaja med kratičnim imenom, pisanim z velikimi črkami, in končnico, pisano z malimi, predvidena pa je bila tudi možnost zapisa brez vezaja (*AVNOJ*, *AVNOJ-a* ali *AVNOJA*). V besedotvorju Načrt obravnava tudi zloženke iz podredne zveze, katerih prvi del je velika črka (ali več črk). Med sestavinami predvideva zapis vezaja, dopušča pa tudi možnost zapisa brez vezaja (*TV-drama*, *TV drama*). *Slovenski pravopis* 2001 pisnih variant ne predvideva in tako v pravilih kot v slovarskem delu predpisuje samo zapis z vezajem.

kratice, pravopis, besedotvorje, sklanjanje, vezaj, Toporišč

The *Outline of Rules for the New Slovene Normative Guide* (1981) abolishes the difference between pronunciation and spelling in acronyms. In spelling, this means that a hyphen is used between the acronym written in capital letters and the ending written in lower case letters. An option of spelling without a hyphen is also provided for (*AVNOJ*, *AVNOJ-a* or *AVNOJA*). In the word formation section, the Outline of Rules discusses compounds from subordinate phrases, the first part of which is a capital letter (or several capital letters). A hyphen is provided between the components but the non-hyphenated option is also allowed (*TV-drama*, *TV drama*). The *Slovene Normative Guide* 2001 does not allow spelling variants and prescribes only a hyphenated spelling both in the rules section and in the dictionary section.

acronyms, orthography, word formation, declension, hyphen, Toporišč

1 Uvod

Načrt pravil za novi slovenski pravopis (1981; v nadaljevanju Načrt) je nastal, da bi se izognili zavračanju novega pravopisa kot v preteklosti. Avtorji in Slovenska akademija znanosti in umetnosti so zato objavo pospremili s povabilom k sodelovanju. Odziv javnosti je zajemal »nad sto tiskanih odzivov in polemik« (Dobrovolje 2004: 88).

Načrt vključuje tudi obravnavo kratic, novost pa je iskanje sistemskih pravil z upoštevanjem tradicije in knjižnojezikovne rabe. V primerjavi s starejšimi pravopisi Načrt prinaša vključitev kratic v poglavja o ločilih, rabi velikih in malih črk ter ženskih sklanjatvah, medtem ko so bile kratice v starejših pravopisih obravnavane v posebnem poglavju.

2 Obravnava kratic pred *Načrtom pravil za novi slovenski pravopis*

Pred Načrtom so pravopisi (1899, 1920, 1935, 1950 in 1962) termin *kratica* uporabljali za različne vrste krajšav, pri čemer kratice v današnjem pomenu obravnavajo šele povojni pravopisi. Terminološka raba je bila neenotna, saj so v SP 1950 za današnje kratice uporabljali termin *okrajšave*, v SP 1962 pa *krajšave* in *kratice* (Štumberger 2015). Sedanja raba termina se je oblikovala v Načrtu, definicijo *črkovalne kratice* in *kratičnega imena* pa najdemo v SP 1990 v Slovarčku manj znanih jezikoslovnih izrazov (SP 1990: § 1132).

2.1 SP 1950

V SP 1950 je za kratice veljal predpis, da jih »[p]išemo zmeraj enako, beremo pa po stavčni zvezi. Kadar pa črkovne značke črkujemo, ostanejo zmeraj nepregibne«. Za prikaz so navedeni naslednji primeri (SP 1950: 53, § 77):

V *LZ* [Ljubljanskem zvonu] beremo. Življenjepi je iz *SBL* [Slovenskega biografskega léksikona]. Od *MLO* [méstnega ljúdskega odbôra ali èm èl ó] je prišlo. Politika *ZDA* [Zdrúženih držáv Amêrike ali zé dé á] je nasprotna *ZSSR* [Zvézi svétov socialističnih repúblik ali zé ès ès èr]. Pri *VS* [Várnostnem svétu] v *OZN* [Organizácii združenih národov ali ó zé èn] so razpravljali. Naloge *AFŽ* [Antifašistične frónte žená ali á fé žé] so bile določene na I. kongresu (ne: *AFŽ-a*, *AFŽ-eja*, *AFŽa* ipd.).

Primeri kažejo ločevanje med pisnim in govornim prenosnikom. Predvideno je tudi branje po črkah, izrecno pa je prepovedano zapisovanje izrazno samostojnih končnic in sklanjanje po prvi moški sklanjatvi.

V slovarskem delu najdemo naslednje primere kratic:

kráj(ev)ni ljudski odbor, kratica: *KLO* (SP 1950: 303)

okrájen -jna -o: ~i ljudski odbor, kratica *OLO* (prav tam: 464)

PEN mednar. krat. organizacije književnikov (poezija, esej, novela); kratica se pogosto rabi kot sam. m: člani *Péna* (prav tam: 506)

Primeri kažejo, da so kratice dodane razlagam geselskega članka, SP 1950 pa navaja tudi primer prehoda v navadno lastno ime z oblikoslovno opredelitvijo.

2.2 SP 1962

Večjo samostojnost obravnave in delno vključitev v jezikovni sistem predpisuje SP 1962, ki za kratice predvideva tri možnosti »branja«, in sicer (SP 1962: 90–91, § 97):

- izgovarjamo celotne besede, ki jih z nekaj črkami nakazuje kratica, in jih sklanjamo, kakor narekuje zveza: *pri 5 km* [*pri petih kilometrih*], *7. t. m.* [*sedmega tega meseca*], v *LZ* [*v Ljubljanskem zvonu*];
- izgovarjamo samo navedene črke in celotne skupine ne sklanjamo: v *H₂O* [*v ha dve o*], na *MLO* [*na em el o*], pri *FAO* [*pri fao*], pri *AFŽ* [*afeže*];
- jemljemo krajšave kot nove besede in jih tudi pregiblujemo; v tem primeru pišemo z véliko samo začetnico, čeprav se nesklanjana kratica piše z verzalkami: *pri AVNOJ* = *pri Avnoju*, *pri UNICEF* = *pri Unicefu*.

Za sklanjanje z glasovnimi končnicami je pri kraticah, ki so zapisane z velikimi črkami, normativna oznaka ničla (°), ki »pomeni, da beseda ali zveza za knjižno rabo ni dovoljena« (SP 1962: 8). Z izjemo možnosti prehoda v »nove besede [...] kraticam v pisavi ne dodajamo obrazil: z *AFŽ* (°z *AFŽ-jem*) in tudi ne delamo iz njih zloženek in izvedenk: *metrska drva* (°*m-drva*), *uredništvo JiS* (°*JiSovo uredništvo*), *pisarna ObLO*¹ (°*ObLO-pisarna*)« (SP 1962: § 97).

Primerjava SP 1950 in SP 1962 kaže, da je v obeh predvideno branje po črkah. Novost v SP 1962 je prehod v »nove besede«, ki jih tudi pregiblujemo. Pri zapisu z velikimi črkami ni dovoljeno sklanjanje z glasovnimi končnicami in tvorjenje zloženek ter izpeljank, pri čemer so primeri zapisani z vezajem in brez njega.

V slovarskem delu SP 1962 je zapisana kratica »Pén -a *m PEN*« (SP 1962: 571), primer pa je tako kot v SP 1950 oblikoslovno označen kot samostalnik moškega spola.

3 Kratice v Načrtu pravil za novi slovenski pravopis

V Spremni besedi avtorji opozarjajo, da »manjkajo nekatere stvari, ki smo jih nameravali še dodati bodisi sami bodisi na predlog recenzentov (npr. poglavje o kraticah [...]), pa zaradi ustavljenega dela za pravopis niso bile do konca izdelane« (Načrt 1981: 5), in navajajo naslednje novosti (prav tam: 4):

Vezej se lahko rabi tudi pri zloženkah, katerih prvi del je velika črka (*C- vitamin*, prej le *c-linija*). Vezej naj bi se zdaj rabil tudi med kratičnim imenom, pisanim z velikimi črkami, in končnico, pisano z malimi (*NUK NUK-a*). Stari pravopis je v tem tipu dovoljeval sklanjatev le v govoru, Načrt pa odpravlja razliko med govorom in pisavo.

V Načrtu so torej predvideli sklanjanje z glasovnimi končnicami in rabo vezaja tudi med kratico, pisano z velikimi črkami, in končnico, pisano z malimi. V besedotvorju je novost možnost rabe vezaja tudi pri zloženkah, katerih prvi del je velika črka.²

3.1 Zapis

Primeri kratic so zapisani skupaj z razvezavo kratice, npr. *SRS* (Socialistična republika Slovenija), *SFRJ* (Socialistična federativna republika Jugoslavija) (Načrt 1981: 87). V poglavju o prevzemanju so predstavljeni primeri, ki se »ne izražajo s kraticami iz ustreznega slovenskega poimenovanja (tako slovensko poimenovanje namreč večinoma tudi ne obstaja): *Avnoj*, *Unesco*, *BBC*, *RAI*, *Fifa*, *Fide*, *Cia*, *Tass*« (prav tam: 30), in primeri, ko se »[z]aradi splošne poznanosti [...] nekatera kratična poimenovanja priložnostno ne izražajo s kraticami na podlagi slovenskega prevedenega poimenovanja: *USA*, *SSSR*, *DDR*, poleg običajnega *ZDA*, *ZSSR*, *NDR*« (prav tam: 29).

¹ SP 1962: 91: *ObLO* (*občinski ljudski odbor*).

² Zapis brez vezaja predvideva že SP 1962 s primeri zloženek – zanje rabi termin sklopi –, »ki imajo v prvem delu znamko: *H bomba*, *B vitamin*, *I železo*; če se znamka piše z malo latinsko črko, se zaradi preglednosti veže z vezajem: *h-mol*, *o-debla*, *a-sklanja*« (SP 1962: § 74).

Predvidena je tudi možnost prehoda med navadna lastna ali občna imena, ki je bila novost v SP 1962 (15):

Z veliko pisana kratična imena lahko postanejo navadna lastna oz. občna imena in se potem temu primerno tudi pišejo, tj. z veliko začetnico samo, če so lastna: *AVNOJ*, *UNESCO*, *Na-Ma*, *LASER*, *TOZD* – *Avnoj*, *Unesco*, *Nama*, *laser*, *tozd*.

3.2 Oblikoslovje

Čeprav Načrt predvideva sklanjanje kratic z glasovnimi končnicami, kratice pri obravnavi moških sklanjatev niso omenjene. »[K]ratična črkovna poimenovanja (kolkor le ostanejo ženskega spola, kar je sorazmerno redko, npr. *SAZU*, *SZDL*, *ZDA*)« (Načrt 1981: 154) so kot posebnost obravnavana samo pri tretji ženski sklanjatvi.

Največ podatkov o sklanjanju tako najdemo v poglavju Raba velikih in malih črk (prav tam: 15):

2. Končnice in podaljšave osnove z velikimi črkami pisanih imen pišemo z malo (za vezajem) ali z veliko: *AVNOJ AVNOJ-a* ali *AVNOJA*, *TAM TAM-a* ali *TAMA*, *SKOJ SKOJ-a* ali *SKOJA*; pri črkovalnem branju pišemo del oblike, ki ni enak imenovalniku, z malo za vezajem: *AFZ AFŽ-ja*, *BBC BBC-ja*, *ZSSR ZSSR-a*.
3. Kadar se kot sklonilo obravnava zadnji samoglasnik kratičnega imena, se beseda (če je lastno ime) v sklonu, ki glasovno ni enak imenovalniku, navadno piše le z veliko začetnico, npr. rod. *Unesca*, *Unrre*. Redkeje se tudi taka končnica piše z veliko: *INA INE INI*, *UNESCO UNESCA UNESCU*.

V Načrtu je predvideno sklanjanje z glasovnimi končnicami po prvi moški ali ženski sklanjatvi in sklanjanje po tretji ženski sklanjatvi za končnice, ki so ohranile spol osnovne zveze. Zapis³ končnic in podaljšav je z vezajem in malimi črkami ali brez vezaja in z velikimi črkami. Dopusčena je možnost za obravnavo zadnjega samoglasnika kot končnice; zapis z velikimi črkami je v tem primeru označen z »redkeje«.

3.3 Besedotvorje

Podatkov o tvorjenju kratic v Načrtu ni, dodani pa so bili v SP 1990. V poglavjih o ločilih in pisanju skupaj oz. narazen tudi ne uporabljajo izraza kratica (ali kratično poimenovanje), ampak pišejo o zloženkah, katerih prvi del je velika črka (ali več črk) (SP 1990: 102), in o zloženkah s črkami (prav tam: 112).⁴

Pravilo o zloženkah, ki so tvorjene tudi iz kratic, je zapisano tako (prav tam):

zloženke s črkami ali številkami kot prvo sestavino se delajo po vzorcu 2,⁵ med sestavinama pa se piše vezaj: linija c → c-linija, vitamin C → C-vitamin ali C vitamin [...].

³ Izgovora kratic Načrt ne obravnava.

⁴ V SP 1990 (§ 496) je uporabljen tudi izraz *kratična zveza črk*.

⁵ Načrt 1981: 102: »odvisni besedi besedne zveze damo imenovalniško obliko, neodvisno pa tej dodamo na koncu: *polonica s pikami* → *pikapolonica*; *major brucev* → *brucmajor*.«

Čeprav gre v teh primerih za zloženke, je v razdelku Pomni (prav tam: 102) predviden tudi zapis brez vezaja:

Pri zloženkah, katerih prvi del je velika črka (ali več črk), se vezaj tudi opušča: *C vitamin, TV drama*; vendar se vezaj ne izpušča pri zapisih durov, npr. *C-dur*.

4 Kratice v Slovenskem pravopisu 2001

Šesti slovenski pravopis je izšel v dveh delih; leta 1990 je izšel prvi del z naslovom Pravila, 1994 pregledana izdaja, 1997 ponovno pregledana izdaja, leta 2001 pa še slovarski del. V novejših izdajah so zaradi neaktualnosti zamenjali nekatere primere kratic, od leta 1994 pa je na področju oblikoslovja in besedotvorja dovoljenih manj variant.

4.1 Zapis

Zapis kratic je predstavljen v poglavjih Same velike črke in Krajšave. Za zapis s samimi velikimi črkami so navedeni primeri *CTK, UKC, IMV, NUK, MGL, SNG* (SP 2001: § 119), kratica *BiH* pa je navedena kot primer mešanega zapisa (prav tam: § 1021).

Opozorjeni smo na možnost prehajanja med navadna lastna ali občna imena (prav tam: § 120):

Z velikimi črkami pisana kratična imena lahko prehajajo med navadna lastna ali občna imena in se takrat temu primerno izgovarjajo in tudi pišejo, tj. z veliko začetnico samó, če so lastna: *TAM, UNESCO, SIT – Tam, Unesco, sit*.

V poglavju o besedotvorju je prehod med navadne besede predviden že ob tvorjenju kratic (SP 2001: § 925):

besede podstave pred sklapljanjem primerno krnimo, npr. *Teritorialna obramba – T, O, Tovarna motorjev Sežana > TO, MO, S, narodnoosvobodilni boj > N, O, B*, nato pa jih združimo v navadno besedo: *TÓMOS/Tómos, NÓB* ali *enobé* (zadnje iz črkovalnega [enóbé]).

Pri primeru *Teritorialna obramba* je prikazana samo krnitev z ohranitvijo prvih črk besedne zveze, manjka pa zapis kratice. To je lahko posledica zamenjave zgledov,⁶ saj v slovarskem delu SP najdemo tudi kratico *TO*. Pravilo, ki prehod med navadne besede predvideva že ob tvorjenju, je zavajajoče, saj za vse kratice predvideva združitve v navadno besedo, to pa za dvočrkovne kratice, kot je *TO*, ne drži.

Z navedenim pravilom je v nasprotju § 1022, ki zapis z malimi črkami povezuje z likovnimi stilizacijami:

Z velikimi črkami pisane kratice pri likovnih stilizacijah lahko pišemo tudi z malimi črkami, npr. *ptt, rtv* ipd.

V SP 2001 dobi uporabnik o zapisu kratic različne napotke. Zapis kratice kot navadne besede je predviden že pri njenem tvorjenju, možnost pri pogosteje rabljenih

⁶ V prvi izdaji SP leta 1990 je v skladu s takratno družbeno ureditvijo uporabljen zgled *temeljna organizacija združenega dela > TOZD, TÓZD/tózd*, zgled *Teritorialna obramba* pa je bil dodan leta 1994.

kraticah ali pri likovnih stilizacijah. Pri tem ni jasno, zakaj bi SP 2001 zapis pri likovnih stilizacijah sploh predpisoval, da pa gre pri navedenih primerih za uveljavljeno možnost zapisa, kaže sprejem zapisov kot *ptt* že v SSKJ (Štumberger 2015: 164).

4.2 Oblikoslovje

Tako kot v Načrtu je tudi v SP 2001 največ oblikoslovnih informacij v poglavju Raba velikih in malih črk (SP 2001: § 121–122):

Končnice kratičnih imen pišemo:

- a) z malo, z vezajem, če se kratično ime končuje na soglasnik: *SPIZ SPIZ-a*; tako se pišejo tudi podaljšave osnov: *STA STA-ja*, *SLO SLO-ja*, *OZN OZN-ja* [oznàja], *BBC BBC-ja*;
- b) z veliko, kadar se kot sklonilo obravnava zadnji samoglasnik kratičnega imena: *INA INE INI*, *UNESCO UNESCA UNESCO*. Sicer pa taka imena rajši sklanjamo v navadni pisni obliki lastnih imen: *Unesco Unesca Unescu* ipd.

V primerjavi z Načrtom so dodani podatki o glasoslovju, saj je od izgovora odvisno, ali pri sklanjanju prihaja do podaljšav ali ne. Za zapis glasovnih končnic, če se kratično ime končuje na soglasnik, je dopuščenih manj možnosti. Načrt je dopuščal zapis končnice z malimi črkami (za vezajem) ali z velikimi črkami brez vezaja, npr. *AVNOJ*, *AVNOJ-a* ali *AVNOJA*, po SP 2001 pa je dovoljen samo zapis z malimi črkami in obvezno z vezajem, npr. *SPIZ*, *SPIZ-a*.

Drugače kot v Načrtu so kratice v poglavju Oblikoslovje obravnavane tudi v okviru prve moške sklanjatve (SP 2001: § 758): »sem gredo tudi kratični samostalniki, ki se ne končujejo na nenaglašeni -a, npr. *Tam -a*.« V Načrtu je kot izjema navedena možnost sklanjanja po tretji ženski sklanjatvi, SP 2001 pa z navedbo primera *Tam*, zapisanega kot navadno lastno ime, uporabnika napeljuje k sklepanju, da je tak zapis kratic običajen ali celo obvezen.

Niti Načrt niti SP 2001 pa z izjemo možnosti sklanjanja po tretji ženski sklanjatvi za »kratice, ki ohranijo spol podstavne zveze in se ne končujejo na nenaglašeni a, npr. *SAZU*, *ZDA*« (SP 2001: § 812), ne predvidevata možnosti ohranjanja spola podstavne zveze za srednji spol. Tako lahko sklanjamo npr. kratico *SDS* oz. *SdS* za *Slavistično društvo Slovenije*, raba pa je potrjena v *Delu* (Kolšek 2014), npr.: »se je *SdS* začelo povezovati«; »je imelo *SdS* v sedemdesetih letih«.

Pravilo o spolu pri kraticah je bilo spremenjeno tudi v novejših izdajah pravil. SP 1990 (§ 925) pravi: »Samostalniški sklopi se uvrstijo v določen spol in sklanjatev, črkovni npr. v prvo moško, razen če se končujejo na samoglasnik -a.« Leta 1994 je bilo to pravilo dopolnjeno s primeroma in spremembo pravila, ki je ostala tudi v vseh sledečih izdajah (SP 2001: § 925): »Samostalniški sklopi se uvrščajo v določen spol in sklanjatev, črkovni npr. načeloma v prvo moško, razen če se končujejo na samoglasnik -a: *TOMOS* m, *NAMA* ž.« [podčrtala S. Š.]

Uresničitev tega pravila v smeri manjše variantnosti kaže slovarski del SP 2001, v katerem je kot enakopisnica moškega in ženskega spola označena kratica *SAZU*,⁷ medtem ko z izjemo primerov iz *SSKJ* (npr. *TV*, *PTT*) pri ostalih kraticah, vključno s terminološkimi, variantnost ni predvidena. To velja tudi za kratico *DNK*, pri kateri je prišlo do razhajanj med obravnavo v SP 2001 in terminoloških slovarjih na spletišču Fran (*Čebelarski terminološki slovar*, *Farmaceutski terminološki slovar* in *Botanični terminološki slovar*), raba v publicističnih besedilih pa kaže primere tako za ženski kot za moški spol (Štumberger 2015: 165–166).

4.3 Besedotvorje

V SP 1990 so dodane informacije o tvorjenju, in sicer so kratice »samostalniški sklopi«, ki jih tvorimo tako, da »besede podstave pred sklapljanjem primerno krnimo« (SP 1990: § 925). Kratice nastopajo tudi kot deli podrednih zloženk s črkovno sestavino, pri čemer je v Načrtu dovoljen zapis z vezajem ali brez (Načrt 1981: 121),⁸ v SP pa je zgled *TV-drama* zapisan samo z vezajem (SP 1990: § 417), dodana pa sta še primera *TV-program* in *PTT-služba* (prav tam: § 496).

Zaradi neenotnosti zapisa skupaj oz. narazen od SP 1990 naprej za »zloženske, katerih sestavine se v zamenjanem besednem redu lahko uporabljajo kot besedne zveze: *alfažarkil/alfa žarki*« (SP 1990: § 498), pravopis dopušča pisanje skupaj ali narazen. Toda od SP 1994 naprej ima pravilo dodatek, po katerem ta variantna možnost ne velja več za vse podredne zloženske kot v SP 1990, ampak je omejena na »zloženske iz točke 3« (SP 1994: § 498), torej na »zloženske z imenovalniško ali katero drugo medpono« (prav tam: § 495). Zloženske, pri katerih »je prva sestavina črka, kratična zveza črk ali številka« (npr. *TV-program*, *PTT-služba*), so obravnavane v okviru točke 4 (prav tam: § 496), zato pri njih od SP 1994 variantnost zapisa ni predvidena. To je dosledno in tudi v nasprotju s *SSKJ* izpeljano v slovarskem delu.

5 Zaključek

V primerjavi s SP 1950 in SP 1962 prinaša obravnava kratic v Načrtu vključevanje kratic v jezikovni sistem slovenskega knjižnega jezika. V poglavju o oblikoslovju je v Načrtu obravnava omejena na posebnosti v okviru tretje ženske sklanjatve za kratice, ki ohranjajo spol podstave, v SP 1990 dopolnjena s primerom za prvo moško sklanjatev in podatki o izgovoru, v slovarskem delu SP 2001 pa najdemo oblikoslovne podatke pri vseh kraticah. Pri tem je večini kratic, ki se ne končujejo na nenaglašeni *a*, pripisan moški spol, tega pa vedno ne potrjujejo terminološki slovarji in raba v knjižnih besedilih.

Manj variantnosti kot v Načrtu je tudi pri zapisu medponskoobrazilnih zloženk, katerih prvi del je kratica. Načrt pri teh dopušča zapis skupaj in z vezajem ali narazen, SP 1990 možnosti zapisa narazen ne navaja, od izdaje iz leta 1994 pa je pravopis niti

⁷ SP 2001: *SAZÚ*¹ *SAZÚ*-ja tudi *SAZÚ* -- m, prva oblika s -em (û; û) Slovenska akademija znanosti in umetnosti; *SAZÚ*² -- ž (û) Slovenska akademija znanosti in umetnosti.

⁸ Kljub zapisu narazen je v Načrtu (1981: 121) za te primere rabljen termin zloženska.

ne dopušča in to dosledno ter tudi v nasprotju z dotedanjo slovaropisno tradicijo izpelje v slovarskem delu SP 2001.

Razvoj obravnave kratic SP 1981 – SP 1990 – SP 2001 je pokazal napredek z vključitvijo kratic v oblikoslovni in besedotvorni sistem slovenskega knjižnega jezika, pri tem pa zadnji obravnavani priročnik – slovarski del SP 2001 – dopušča manj variant, posledica tega pa je, da prihaja do razhajanj s knjižnojezikovno rabo in terminološkimi slovarji.

Literatura

- DOBROVOLJC, Helena, 2004: *Pravopisje na Slovenskem* (Zbirka Lingua Slovenica). Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Fran, slovarji Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU. www.fran.si
- KOLŠEK, Peter, 2014: Raje internacionalizacija kot negovanje nacionalnega? *Delo*, 2. 10. 2014. www.delo.si
- Načrt = *Načrt pravil za novi slovenski pravopis*, 1981. Ljubljana: DZS.
- SP 1950 = *Slovenski pravopis*, 1950. Ljubljana: SAZU, DZS.
- SP 1962 = *Slovenski pravopis*, 1962. Ljubljana: SAZU, DZS.
- SP 1990 = *Slovenski pravopis*, (³1994, ⁵1997) 1990. Ljubljana: SAZU, DZS.
- SP 2001 = *Slovenski pravopis*, 2001. Ljubljana: SAZU, DZS.
- ŠTUMBERGER, Saška, 2015: Sklanjanje kratic v pisnem knjižnem jeziku. Helena Dobrovljc, Tina Lengar Verovnik (ur.): *Pravopisna razpotja. Razprave o pravopisnih vprašanjih*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU. 159–167.